

slag, som i Fjor ved privat Initiativ blev indbragt her og kom til Landstthinget i Slutningen af Samlingen; nu er sendt ned til os uden anden Endring end den, at der i Slutningen af § 1 er sat 20 Millioner Kr. som den Værdi, der mindst skal være forsikret, for at en Forening kan blive delagtig i de i § 2 omhandlede Rettigheder; men da dette ikke er af nogen væsentlig Betydning, skal jeg anbefale at stemme for Lovforslaget uden at henvise det til Udvalg, for at det kan blive færdigt i denne Samling.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indfaldtes til den følgende Dags Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 448 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 827 ff.)

Udenfor Udvalgets Betænkning var der stillet følgende Endringsforslag:

Af Bertelsen (Hjørring N. 5. B.):

Til § 18.

Der tilføies følgende nye Stykke:

„Den, der har foranlediget Overtrædelser, saasom Arbejdsgiveren eller hans Bestyrer, Formand eller Tilsynsførende ved hver enkelt Gren af Driften, hæfter for samme, saavel med Hensyn til Erstatning som til Straf.“

Samtlige Lovforslagets Paragrafer med de dertil stillede Endringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Blom): Det Maal, som nærværende Lovforslag tilstiger, er jo, at man ved Lovbestemmelser skal søge at faae Midler til navnlig ved Dækning og andre Sikkringsmidler at forebygge saadanne Ulykkestilfælde ved Maskiner, som i de senere Aar saa hyppig ere indtrufne. Selvfølgelig har hele Udvalget kunnet arbejde hen imod at fremme dette Maal, og man tvivler ikke om, at det vil finde Samstemning hos det høie Thing. Man kommer imidlertid her ind paa at lovgive paa et Omraade, som man ikke før har været inde paa, nemlig for Landbrugsmaskiners Vedkommende, og i denne Henseende har Udvalget ogsaa haft sine Betæneligheder. Udvalget har haft under alvorlig Overveielse, hvorledes man her skulde træffe de rette Grændser, saaledes, at man naaede Maalet at faae lovbestemte Regler uden at hindre Maskinerens frie Brug og Benyttelse. Søvrigt er Tanken i dette Lovforslag ingenlunde ny. Den var allerede fremme i Forordningen af 27de April 1832 om Tilsyn med Dampmaskiner og Dampfjedler og senere i Lov af 12te April 1851 om Tilsyn med Dampfjedler, Dampmaskiner og Dampstøbe. I denne Lovs § 8 var der en Bestemmelse om, at saavel Dampfjedlen som Dampmaskinen, Stroget og Taffelagen skulde have en saadan Styrke og Soliditet i Forhold til den Fart, hvortil Skibet var bestemt, at det maa anses for betryggende for Passagerernes og Mandstabs Liv. Ved Lov af 24de Marts 1875 blev der givet Regler om Tilsyn med Dampfartøier, og ved anden Lov af samme Dato blev der givet Lov om Tilsyn med Dampfjedler paa Landjorden. Allerede forinden var der ved Lov af 23de Mai 1873 om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker truffet Bestemmelse i § 11 om, hvorledes man paa den formaalstjenstligste Maade kunde beskytte Arbejdernes Sundhed, Liv og Lemmer imod Faren ved Maskiner saavel under Fabrikationen som under Opholdet i Arbejdsrummet.

Der blev i 1875—76 nedsat en Kommission, den saakaldte Arbejderkommission, som afgav sin Betænkning den 25de Oktober 1878, hvor det anbefalede, at Fabriklovens § 11 skulde udvides til at gjælde samtlige Værksteder og Fabrikker, hvad enten de bleve drevne fabrikmæssig eller ikke. Derimod har man ikke tidligere haft Midler til at anbefale Dæknings- og Sikkringsmidler for eller Tilsyn med Landbrugsmaskiner. Justitsministeriet har vel allerede 1868 under 9de September prøvet paa ad Frivillighedens Vej at faae Noget gjort ved dette uheldige Forhold, idet det udstedte et Circulære til